

Posudek oponentky bakalářské práce

Andrea Holánková: Koaliční politické strany a plnění jejich předvolebních slibů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v letech 2013–2017

Cílem bakalářské práce Andrey Holánkové je “najít odpověď” na hlavní výzkumnou otázku: Kolik předvolebních slibů z oblasti sociální politiky bylo koaličními stranami v období 2013–2017 celkem splněno?” (s. 11). Hlavní výzkumnou otázku doplňují dvě vedlejší otázky: 2. Kolik slibů, které strany naplnily, bylo v koaliční smlouvě a kolik jich bylo pouze v předvolebních programech? 3. Byla ČSSD jakožto sociálně-demokratická strana v plnění slibů z oblasti sociální politiky úspěšnější než ostatní strany?

Teoretická kapitola představuje mechanismus a podmínky fungování stranického mandátu včetně kritiky jeho předpokladů. Práci by však prospělo, kdyby se autorka více věnovala tématům, s nimiž spojuje své výzkumné otázky (zejména otázku 2 a 3). V textu je jen zběžně vypsáno, že sliby vepsané do koaliční smlouvy mívají větší šanci na naplnění (s. 18). Autorka ale svou výzkumnou otázku dále neobhazuje ani nevysvětluje její důležitost. Podobně u třetí výzkumné otázky mi chybí zamyšlení nad tím, proč by ČSSD měla naplnit více sociálních slibů než např. KDU-ČSL, která se také výrazně zaměřuje na sociální a rodinnou politiku. Bylo by také vhodné zdůraznit, že ČSSD nejen, že byla sociálně-demokratickou stranou, ale byla také nejsilnější stranou koalice a držela premiérský post i posty spojené se sociálními politikami. To mohlo výrazně zvýšit její šance v plnění slibů.

Vzhledem k tomu, že bakalářských prací na podobné téma už vzniklo více, překvapilo mě, že autorka se zaměřuje jen na zkoumání jedné vysvětlující proměnné. Autorka si vybrala pouze přijímání slibů do koaliční smlouvy. Empiricky doložených vlastností stran i slibů, které ovlivňují schopnost vládních stran sliby plnit je přitom celá řada. Trochu mě to mrzí, protože při omezeném množství slibů, které v práci analyzovala, by bylo vhodné, aby práci rozšířila i na další vlastnosti (např. konsenzualitu, status quo) – práce by pak měla při snesitelném množství práce navíc mnohem větší informační hodnotu.

S kvalitou empirické práce autorky jsem však spokojena. Autorka dobře odůvodňuje omezení výzkumného tématu na sociální tematiku a Sobotkovu vládu a rozsáhle vysvětluje, co pod sociální politiku zařazuje. Její práce je variantou na klasický přístup ke kódování naplnění slibů vládních stran, které autorka kontroluje pouze pomocí zákonů a nařízení vlády. Tento krok je diskutabilní – naplnění slibů se může odehrávat i různými jinými způsoby, např. ne-akcí či vznikem programu na ministerstvu atd. Autorka však ve svém výzkumu pracuje velmi transparentně – představuje čtenáři způsob, jakým sliby abstrahovala, a je dohledatelné i to, jakou podobu přijatý slib získá v koaliční smlouvě. Autorka také u každého slibu ukazuje, proč jej považuje za ne/naplněný (kterému zákonu či nařízení odpovídá a proč). Přestože si dovedu představit i lepší grafické zpracování analýzy, která by byla čtivější a přehlednější, musím zdůraznit, že tato otevřenost ve výzkumu i systematickost, s jakou autorka postupuje, výrazně přispívá k věrohodnosti výsledků.

Závěru práce by prospěl více diskuzní přístup – autorka v něm vesměs shrnuje předchozí výsledky a srovnává je s podobnými evropskými výzkumy. Bylo by ale zajímavé, kdyby se zamyslela i nad tím, co konkrétní čísla znamenají v kontextu této vlády – je míra naplnění slibů pro jednotlivé strany úspěch vzhledem k jejich

vlastnostem a pozici ve vládě? Liší se nějak sliby, které strany naplnily zcela a částečně? Lze nějak souhrnně charakterizovat nenaplněné sliby? Byla bych ráda, kdyby se autorka těmto otázkám věnovala v průběhu obhajoby.

Závěrem: práce představuje kvalitní empirický výzkum v rámci výzkumu stranického mandátu. Práci by prospěla lepší struktura teoretické části i ambicióznější záběr. Autorka však rozhodně prokázala schopnost samostatné akademické práce na bakalářské úrovni, a proto její text navrhuji k obhajobě s hodnocením B – velmi dobře.

V Brně, 12. 8. 2019

Mgr. Petra Svačinová, Ph.D.